

عنوان مقاله:

بررسی اثر جایگزینی سطوح مختلف یونجه خشک با سیلاژ ذرت بر اندازه ذرات جیره و رفتار خوردن گاوهای شیری

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 49 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رسول کوثر
غلامرضا قربانی
مسعود علیخانی
عبدالحسین سمیع
محمد خورش

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر سطح و نوع علوفه بر خصوصیات فیزیکی جیره و رفتارهای خوردن گاوهای شیری از تعداد ۸ راس گاو شیرده هولشتاین ۲۰٪ یونجه خشک + (۲۴٪ یونجه خشک + ۱۶٪ سیلاژ ذرت ۳) ۴۰٪ یونجه خشک ۲ (۴٪ جیره هایی شامل ۱* در قالب طرح مربع لاتین ۴۰۴ بود. جیره ۴ نسبت به دیگر: ۱۶٪ یونجه خشک + ۲۴٪ سیلاژ ذرت استفاده شد. نسبت علوفه به کنسانتره ۶۰٪ سیلاژ ذرت ۴ با افزایش (P) میلی متر بود (۰/۵) / جیره ها دارای بیشترین ذرات ۱۹ > میلی متر و فاکتور موثر فیزیکی و دارای کمترین میزان ذرات ۱۸ و (NDF ۰/۵) P بین جیره ها افزایش پیدا کرد. جیره ۴ نسبت به جیره های ۱ و ۲ حاوی peNDF و NDF میزان سیلاژ ذرت، میزان و مدت زمان جویدن و نشخوار peNDFI و NDFI بین جیره ها، میزان peNDF بیشتری بود. با افزایش سطح سیلاژ ذرت و میزان peNDF جیره ۱ نسبت به دیگر جیره ها مدت زمان کمتری (P<۰/۵) بیشتری بود (۰/۵ peNDFI افزایش یافت. جیره ۴ نسبت به دیگر جیره ها دارای گاوهای جیره ۱، به مصرف انتخابی علیه ذرات بلند روی آورده بودند. چربی شیر و اسیدیته (P<۰) صرف خوردن و جویدن کرده بود (۰/۵ رسید. ۵ / و در نهایت به ۵/۹۵، ۵/۵ به ۸۷ / شکمبه بین جیره ها تفاوت معنی داری نداشت؛ اما با تغذیه جیره های ۱ تا ۴ اسیدیته شکمبه از ۶ بنابراین، افزایش سطح سیلاژ ذرت تا سطح ۶۰ درصد بخش علوفه ای جیره از سویی سبب افزایش مصرف ماده خشک و از سوی دیگر با pH بهبود محتوای دیواره سلولی، محتوای دیواره سلولی فیزیکی موثر و ساختار فیزیکی جیره ها سبب افزایش در میزان فعالیت جوی دن و شکمبه و در نهایت حفظ درصد چربی شیر شد

کلمات کلیدی:

دیواره سلولی فیزیکی موثر، فاکتور فیزیکی موثر، سیلاژ ذرت، روغن ضایعاتی رستورا نها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218728>

